TORAH TAVLIN
IS ALSO AVAILABLE
ONLINETOVIEWARCHIVES,
STORIES,ARTICLESOFINTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAHTAVLIN.ORG
ORSENDANEMAILTO
SUBSCRIBE#TORAHTAVLIN.ORG

Torah Tavlin Publications I Mariner Way, Monsey, NY © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת תולדות – כ״ט מרחשון תשפ״ה Shabbos Kodesh Parshas Toldos - November 30, 2024

טיב התבלין

מאת הנה"צ רבי גמלואל הכוון רבינוביץ שלוט"א, ר"י שער הטמים יוזשלום עיה"ל

ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ... (כז-לו) – בגנות הממילים דופי על הצדיקים עתה לקח ברכתי ... (כז-לו) – בגנות הממילים דופי על הענהג יעקב כדבעי, בדברים אלו הטיל עשיו דופי במעשיו של יעקב, לטענתו לא התנהג יעקב כדבעי, הוא גוול כביכול את הבכורה וגם את הברכות. כשנבוא לעיין בטענתו ודאי יתמהו עליי, וכי הוא גזל ממך את הבכורה? הלוא אתה בעצמך הסכמת על כך, גם את הברכות לא גזל, שהרי בדין הוא ראוי להם מאחר שזכותם תלויה בבכורה. אך ביותר הוא זה הטועו על אי יושרו של יעקב. איז זה כי אם עשיו, זה הרגיל לעבור ותמהו מי הוא זה הטועו על אי יושרו של יעקב. איז זה כי אם עשיו, זה הרגיל לעבור

על כל החמורות שבתורה, אינו גוזל רק בכורה או ברכה, גוזל נפשות ממש ר״ל, הורגם או מחטיאם, הוא זה שמצא דופי בציציותיו של יעקב...

משל למה"ד, לסוחר שנדד מעירו למרחקים לעיירה גדולה שבו היה אמור להתקיים יום השוק, וצרור כספו באמתחתו, בהיותו על אם הדרכים פגש בו גזלן להתקיים יום השוק, וצרור כספו באמתחתו, בהיותו על אם הדרכים פגש בו גזלן יבידו רובה, הלה איים על הסוחר שאם לא יניח לפניו את צרור כספו יורה עליו חציו יימיתו, ויירא הסוחר לנפשו והוציא את צרורו ומסרו להגזלן. תוך כדי מסירה אמר הסוחר להגזלן: הנה, בזה הצרור מונחים הרבה מעות שאינם שלי כלל, והם שייכים לבני עיירתי היודעים שהנני סוחר ממולח, ונתנו בי את אימונם, והפקידו אצלי את ממונם כדי שאעסוק במשא ומתן. והנה כעת כשאחזור לביתי בחזרה, ויראו אותי המשקיעים הרי ישאלו אותי על דבר המסחר שהעלתי בחכתי, ואז אצטרך לומד להם את האמת שצרור כספם נגזל, ומובן מאליו שהם לא יאמינו לי, וישאגו עלי בקולי קולות שאני הוא זה שגנבתי את מעט כספם שצברו, על כן למען יאמינו בי אבקש ממך שתכוון את הרובה מול מעילי שאפרוס לפניך ותריק בו את חיציך, אבקש ממך שתכוון את הרובה מול מעילי ואספר להם שאיימת עלי באלו החצים יבכר אוכל להוכיח להם שהצדק עמדי. ואספר להם שאיימת עלי באלו החצים

עדותיך אתבונן

לשרים מאת היב אנהם ונאל אבסטיון סלטיא, בעניס סרה אבהם ייען לבן ובתואל ויאמרו מה' יצא הדבר לא נוכן דבר אליך רע או מוב ... (כר-נ) – בענין השגחה פרמית בשידוכים

לרועים דברי חז"ל אודות ענייני שידוכין שכל מציאותם היא לגמרי בהשגחת השי"ת. כדאיתא במו"ק (יה): "אמר רב משום רבי ראובן בן אצטרובילי, מה"ת ומן הנביאים ומן הכתובים, מה' אשה לאיש. מה"ת דכתיב "ויען לבן ובתואל ויאמדו מה' יצא הדבר". מן הנביאים, דכתיב "ואביו ואמו לא ידעו כי מה' היא". מן הכתובים, דכתיב "בית והון נחלת אבות ומה' אשה משכלת"", ע"כ. והנה המקור מן התורה ששידוכין הם מגזירת השי"ת הוא מקרא בפרשתן, "מה' יצא הדבר". וכבר עמדו המפרשים בדברי הגמ' הללו, בהקשותם, שהרי מאמינים אנו באמונה שלימה שהבורא ית' שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, והיינו שאין שום פעולה שנפעלת בהאי עלמא אשר אינה מגזירת הבורא. וא"כ צריך ביאור מה נתחרש פעולה שנפעלת בהאי עלמא אשר אינה מגזירת הבורא. וא"כ צריך ביאור מה נתחרש

כאן בדברי הגמ' כלפי שידוכין שהינם בגזירת השי"ת יותר משאר פעולות ומעשים. וביארו בזה המפרשים שאין בכוונת הגמ' לומר שדוקא ענייני שידוכין הם בהשגחת השי"ת, ושאר פעולות שנפעלות בהאי עלמא אינם בגזירתו ח"ו, אלא כוונתה היא שבענייני שידוכין במיוחד רואים בחוש שכל עצמותו של השידור הוא בהנהגתו הגלויה A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

further in an efficient manner.

any reason, please send an email

to:Torahtavlin@vahoo.com

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (18)
Laws of Vehicles (cont.). The laws of *Prika* - unloading a fallen donkey, and *Teina* - reloading a fallen donkey, are *halachos*M'doraysa. There is a mitzvah in the Torah (1) that if one sees [even] his enemy's donkey "crouching under its burden" he should not refrain from helping it, but rather repeatedly help it by unloading the donkey [free translation]. It also states (2): "You shall not see the donkey of your brother or his ox falling on the road and hide yourself from them [as if you didn't notice them]

Applying to Cars. If one sees a motorist stranded with a flat tire, or stuck in the snow, or with an engine that needs a cable to restart it, there is an obligation to help him repair or replace the tire, push him out of the snow, or use the cables (if he has them) to "jumpstart" the car. There are many circumstances where one can call for professional help like AAA, certain insurance companies with emergency benefits, or to local *chessed*

but rather you shall repeatedly stand them up with him." This is

the *mitzvah* of *Teina*, reloading the animal in a way it can go

Although the *mitzvah* of *Prika* and *Teina*, unloading an animal in distress and reloading it in a way it can travel further, applies also to helping a motorist who is having car trouble, one thing we didn't mention was that one is obligated to do the *mitzva* of *Prika* for free, but for the *mitzvah* of *Teina*, where there is no *Tzaar Baalei Chaim* involved, he is allowed to ask for money.

Prika by a Human Being. Is there a *mitzvah* of *prika* when one sees a person struggling under his load? At first glance we should say that if one has to even help an animal in distress from a heavy load, certainly he has to help a human. However, one could argue and say that an animal didn't have a choice or intelligence not to be under such a load, but a person who should know better, and if he was careless, maybe there is no obligation to help a careless person. The simple wording of the **Mechilta** (1) would indicate that there is a *mitzvah* to unload a person, but not from the above mentioned logic, but rather from an extra word in the *posuk*. This is also clear in the **Rambam** (2).

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – בבא בתרא קנב:

י הברי שב"ב מרע בכתובין ומסורין". This means that although to give a gift or transfer ownership of an item, a איבי ווווי is always required, the שכ"ב מרע שב"ב מרע הווי is always required, the שכ"ב מרע הווי ישנים וווי that this is not necessary for a שכיב מרע. The שכים explains, this was established for fear that the שכ"מ might be anguished at the prospect of his children not fulfilling his last wishes. The שכ"מ were concerned that this pain could aggravate his already dire medical condition, so, to give him peace of mind, all that is required of him is to verbally say to whom he would like to bequeath his estate to and it will be halachachally binding. שכ"מ gives away his possessions but uses a would in the to be be must assume that he doesn't want to take advantage of this העותר חכמים and consequently his מתנה און העותר העותר

R' Yosef Patzanowsky zt"l (Pardes Yosef) would say:

ONLY

1) מכילתא שמות כג:ב (2) רמב"ם ספר המצות לאוין רע"א

"בא אחיך במרמה" - This episode took place on *Pesach*, when we perform the *Seder*. Rivkah prepared the goats for the festive meal and the angel Michael sent along the wine for the four cups. The meal concludes with the eating of the *afikomen*. Afterwards, it is forbidden to eat any food. The word "b'mirmah" (במרמה) has the numerical value of 287, which is also the numerical value of the word "afikomen" (אפיקומן). Yitzchok told Esav, 'Your brother is indeed very wise. Prior to your arrival he already gave me the *afikomen*, and thus, I am forbidden to eat any more food tonight.""

A Wise Man would say: "Things are never quite as scary when you've got a best friend."

To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, vahrzeit or

"ONLY a Real Connection With Hashem

Will Make Us Happy ...Build It!" (Be Mkabel!!)

855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomayim.org

Dedicated by the Safrin Family
In memory of: Chaya Bas Rav
Menachem Mendel (Clara)
Safrin, Yahrzeit 3 Kislev. She
inspired and motivated others.
Yehi Zichra Baruch!

ובלית ברירה מסרתי את הצרור שהיה באמתחתי. ניאות הנולו להמיר עם ממירו ומילא אחר המוח

ניאות הגזלן להטיב עם מטיבו ומילא אחר בקשתו, הסודר פרס את מעילו והגזלן נתן בו את אותותיו, ואת רוב חיציו כילה בתוכו. אחר שכבר העיד המעיל על אמיתת הדברים ביקש הסודר להעמיד את הדברים על פי שני עדים וביקש להגזלן שיואיל בטובו לכלות זעם החיצים גם על כובעו העליון, וגם לזאת ניאות הגזלן וירק בו איזה חיצים, וכשהעיר הסודר שמן הראוי להוסיף בו עוד איזה חיצים התנצל הגזלן ואמר שתמו כל חיציו. אז גילה הסודר את נדת זרועו והפיל את הגזלן והיכה אותו כדי רשעתו, והוציא מחיקו את כל הכסף שגזל ע"י אימת החיצים, ויקם ויברח לא לפני שהשמיע הגזלן באזניו קול מחאה וועקה על רוע מעלליו...

כאותו גזלן נדמה עשיו, הוא זה העושה כל העולה על דעתו, וכשמוצא איזה דופי ביעקב מיד מרים שאגת געוואלר! זוהי הנהגת כל הרשעים, הם עצמם אינם בוחלים בשום דבר עוון, אך כשהצדיק נכשל באיזה דבר שלפי דעתם נחשב הדבר לעוון מיד מרימים עליו קול שאגה, ומבזים אותו על מעשהו!

אין ברצוני להוכיח את הרשעים ההולכים בעקבותיו של עשיו, כי קרוב לודאי הוא שגם אם יש ביניהם כמה נבונים שיודו על האמת לא יבואו מכח טענה זו לידי תשובה. אולם דברינו מופנים למקצת מהחרדים לדבר ה' המחפים על מעשיהם של הרשעים, כי המציאות הוכיחה שהם עצמם נכשלים בכגון דא. רואים אנו לפעמים אנשים המשמשים כמליצי יושר להרשעים, ומוצאים למודי זכות עליהם, הרואה סבור שמדובר באנשים צדיקים המבקשים להמליץ טוב על ישראל, אך פלא הוא שכאשר הללו מבחינים באיזה עוולה התלוי בקולרו של א' מיראי ה' שאין דעתו שווה עמהם, מיד מרימים עליו קול צווחה, ואינם בושים לפרש את כוונתו להרע ח"ו. והעומד מן הצד משתומם לראות איך נאלמו פתאום כל האפשרויות להמליץ טוב עליו...

של השי"ת, וכל שידוך הוא באופן של למעלה מדרך הטבע, ובשונה משאר העניינים בהאי עלמא, שהגם שאנו מאמינים באמונה שלימה שהכל בהשגחתו ית', מ"מ אין הנהגה גלויה, איננו רואים בחוש שהכל נעשה בהשגחתו. ומשל לרבר: מי שנחלה הולך אצל הרופא, מקבל תרופה כלשהי, ומתרפא. והנה הלא כל זה הוא בהנהגת השי"ת, אך אינו נראה בחוש. משא"כ גבי שידוכין בכל שידוך שייך לראות בחוש את החשגחה באופן של למעלה מדרך הטבע, וגם כשלא היה גס נגלה ושינוי הטבע, מ"מ כל שידוך אינו לגמרי בדרך הטבע, אם זהו האופן בו זימן השי"ת, את פלוני במקום כל שידוך אינו לגמרי. לדבר אל פלוני, ושיכיד פלוני או בשעה פלונית. לדבר אל פלוני, ושיכיד פלוני או בחור או בחור או בחורה.

ונראה להוסיף בזה, שעל זה גופא הביאו בגמ' את הקרא "מה' יצא הדבר", שמי אמר זה?! לא היה זה מפיו של הקב"ה, אלא מפי לבן ובתואל, שהיו שניהם רשעים. ומ"מ אמרו כן שמה' יצא הדבר, משום שהם ראו בחוש השגחת השי"ת בכל המעשים שארעו להוציא לפועל הך שידוך (עי' **רבינו בחיי** שם). וכאשר מתבונן בשידוך זה, יראה כמה וכמה נקודות שמורה שהשידוך היה ממש מן השמים. אליעזר היה לו קפיצת הדרך, ונזדמן לו להיות ממש בדיוק באותו שעה במקום שרבקה יוצאת לשאוב מים, וגם בתואל ביקש להרוג אליעזר, ועוד כמה וכמה נקודות, ומ"מ השידוך נתקיים, וחזינן מזה גודל השגחה פרטית בעניני שידוכים. ויכול לראות, המי"ת באופן למעלה מדרך הטבע, להוציא השידוך אל הפועל!

ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים ... (כה-כו)

As twins, Yaakov and Esay shared the same DNA, the same nature, and yet, they emerged radically different people. One became a patriarch of our people and the other a great villain of Jewish history, the progenitor of Edom, the exile in which we remain until this very day. Sharing the same "nature," they bring contrasting attitudes toward their "nurture." Esav is satisfied with who he is from the start while Yaakov feels entering the world is just the first of many steps and journeys to come. Indeed, while Esav is spiritually stagnant, Yaakov spends his life struggling, and thereby growing. He overcomes his shy nature to assert himself, first by obtaining the birthright and then collecting on it by going entirely against his nature and tricking his father into giving him a blessing. The shy, passive yeshiva bochur who is characterized as sitting learning diligently in the tent, emerges the strong, dynamic, assertive patriarch and leader who is among the greatest role models of our people.

Born identical twins, Jack Yufe and Oskar Stohr shared the same DNA, the same nature, and yet, they emerged radically different people. Born in Trinidad in 1933, they were six months old when their parents divorced. Oskar went to Germany with his mother, while Jack stayed with his Romanian father. Oskar grew up as the Nazis rose to power, greeted the school principal with "Heil Hitler," and later joined the Hitler Youth movement. Jack, meanwhile, always thought of himself as Jewish, but didn't feel its significance until he was 15 years old and was sent to Venezuela to live with his aunt. A survivor of the Dachau concentration camp, she was the only person from his father's side to make it out alive. After the war, Jack's aunt encouraged him to move to Israel and so at 16, he made *alivah* and joined the Israeli Navy, ultimately becoming an officer.

In 1954, Jack went to Germany to meet his identical twin. They were 21 when they met for the first time as adults. Psychologist Nancy Segal tells the story of that encounter in her book, "Indivisible by Two: Lives of Extraordinary Twins." Jack and Oskar examined one another as if they were looking at an alien, even though the other's appearance should have been entirely familiar to them. Their cultural differences were as immediately apparent as their physical similarities. Casting a wary eye at Jack's Israeli luggage tags, Oskar removed them and told his long-lost brother to tell others he was coming from America, not from Israel. Suffice it to say that first reunion did not go well. Two brothers - one raised a proud Jew who served in the Israeli Navy and the other raised a German Catholic who had risen in the Nazi Youth movement and been taught to hate Jews. Because of the language barrier they couldn't communicate much. At the end of the visit, they shook hands like strangers and Jack set off to San Diego where he lived the remainder of his life.

In 1979, Jack read about a study being done on twins and the great debate between nature and nurture. He asked if he and his brother could participate in the study and thought after 25 years it might provide another opportunity for them to see one another and develop a relationship. They met at the Minneapolis airport and to their amazement discovered they were wearing the exact same thing: a white sports jacket, similar shirt and wire-rimmed glasses. During the study, they learned that they had so much in common. Both were stubborn and arrogant, both fiercely competitive. Both read books from back to front, both sneezed incredibly loudly, they walked in a similar fashion, and they both wore rubber bands around their wrists.

And vet, with all that "nature" gave them in common, "nurture" had made them different. Very different. In fact, too different for them to ever really become close brothers. They could never agree on issues about the State of Israel and her enemies, or who was responsible for World War II and the Nazi atrocities. Oskar's repeated reference to German soldiers as "we" infuriated Jack. In an interview later, Jack described that they tried to like each other and enjoy each other's company but there was always something in the background that they could not tolerate about one another. Jack died in 2015 at 82 years old. Oskar passed away in 1997. Jack and Oskar did not leave legacies based on the "natures" they shared in common like sneezing loudly or by the way they walked. Because of how they were nurtured, Jack left a legacy of having been an officer in the Israeli Navy while Oskar left a life-long legacy of having been an enthusiastic member of the Nazi youth

הלוא אח עשו ליעקב נאם ה' ואהב את יעקב ... (מלאכי א' א-ב)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY THOUSEN HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

simultaneously extolling *Hashem's* deep hatred for Esay. Interestingly, Malachi seems to question this very notion and ask how is it that Esav who is a brother to Yaakov - the beloved one in the eyes of the Almighty – is so reviled and hated? One would think that Hashem's preference is sacrament and unchangeable. Why, then, is Malachi even entertaining such a thought?

R' Menachem Mendel Schneerson zt"l (Lubavitcher **Rebbe**) gives us a fundamental lesson in life. He explains that one can only make a true choice between two things when one entity has no obvious redeeming features over the

In the opening words of the *Haftorah*, *Malachi HaNavi* other. Both entities must be completely equal on every level echoes Hashem's love for Yaakov Avinu while This is because if any entity was better than the other – on any level – it would no longer be a choice of common sense. Rather, it would be the personal choice of a person's preference and everything about his choice now changes.

> Malachi HaNavi fully understood this concept of choices. He further understood that Yaakov and Esay, who on the outside may have seemed equal since they were twins and raised in the same home, were anything but equal. As a result, although *Malachi* seemed to be asking a question, in truth he really was not. Rather, it was a statement highlighting the differences between Yaakov and Esav and how Hashem reviles Esay for the wicked path he chose.

ויגש וישה לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

As a preface to Yaakov Avinu's receipt of the coveted berachos, the posuk says that Yitzchok smelled the aroma of the clothing, commented on their pleasant, holy fragrance, and in the next posuk bentched Yaakov. What is the connection between smelling and bentching?

There is a Gemara in Sanhedrin (37.) which says on this posuk, "אל תיקרי בגדיו, אלא בוגדיו,", even Yidden who rebel - sinners. possess a beautiful aroma. Perhaps this is the connection to the *beracha*. And we'll elaborate.

Some meforshim ask; why in his beracha did Yitzchok reference לגשם and not גשם? The sefer Shem Mishmuel answers as follows. One of the many differences between dew and rain is, that it's not a given that we will be blessed with rain, (as we have seen in recent weeks). We must be deserving of it. Dew, on the other hand, is a constant blessing. Yitzchok Avinu felt that if he were to bless us with rain, the beracha would be contingent on us deserving it, which poses a risk. He instead, wisely chose ט, which will always come down; knowing that even if Klal Yisroel would חס חס ושלום not be worthy, they'd still be recipients of *Hashem's* benevolence.

Accordingly, we can now understand the connection between the above *posukim*. When Yitzchok realized, by inhaling that smell, that even the bogday - the sinners, contain a modicum of purity, and that "the pintele yid" in the deep recesses of the neshama, remains pure, untainted and holy, he understood that his children qualified to be blessed with the more constant beracha of "טל סל. Maybe that's the reason we say the tefillah of "ויתנ לך ... מטל השמים" on motzei Shabbos. We are asking that even if we are not fully deservant of parnassa, Hashem should provide for us regardless; as the טל, the more constant blessing.

Yehi Ratzon that whether or not we are worthy, Klal Yisroel should be blessed with refuos, veshuos, nachas and besuros tovos!

משל למה הדבר דומה

ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ... (כה-כוֹ)

משל: Two meshulachim were given a room to sleep in. For their privacy, a small curtain separated the two, each provided with the necessary provisions to give their souls a peaceful night from their "grueling" day of "work."

One night, Yankel hears his roommate Berel crying out in anguish. "Hashem," he wailed, "how much longer do I have to suffer, I can't take this anymore ..." This continued for many hours, well into the wee hours of the night. Finally, Yankel, who hadn't slept the whole night due to the noises that filled the room, waited for a quiet moment and then bellowed out in the deepest resonating voice he could: "My son, your prayers have been answered. You can now sleep in peace!"

Startled by the revelation, Berel calmed down a bit, but Happiness," is thus the way of Esay. Our task is to break that wasn't about to let the opportunity pass so fast. "Oh merciful routine and replace it with the pursuit of *Hashem*

Lord," he began, "how much longer do I need to suffer?"

"Twelve months!" came the reply in a booming voice. "And what will be after that, will I have a house? Will I be rich? How about my wife? My children?" he begged.

By now Yankel was getting annoyed, his ploy wasn't working as well as planned. He switched back to his regular voice and blurted out: "Twelve months, and after that you'll regulate to the soliciting routine - just like the rest of us did!" נמשל: Esav lived his life with a constant "pursuit of happiness." He spent his time doing various activities to quench his unsatiable thirst for pleasure. He was ready, and ultimately did, sell his entire heritage for a mere bowl of lentils. Even Yitzchok gave him a blessing of constant worldly pleasures. 'Life, Liberty, and the pursuit of

ייחרד יצחק הרדה גדלה עד מאך ויאמר מי פולדו אויחרד ויאמר מד מאד ויאמר מד פולדו בעד מדו ויבא לי ואכל מכל (כו-לג) אפוא מפוא מייבא לי ואכל מכל (כו-לג) אפוא הוא הצד ביד ויבא לי ואכל מכל (כו-לג) אויים אייני אייי אייני אי

The Torah tells us that when Yitzchok realized that Yaakov had taken the berachos from Esav, "Vayecherad charada gedola ad meod," he trembled a great and awesome trembling. **Rashi** says that he saw *Gehinom* open up beneath him. What was it that caused Yitzchok to tremble in this extreme way? The Medrash Tanchuma tells us that there was another time in Yitzchok's life that he trembled. The *Medrash* explains that when Avraham lifted the knife over Yitzchok's head at the *Akeida*, he trembled. Why did he tremble? Because he was afraid that he might move and invalidate himself as a korban. He was afraid that he would not be a perfectly fitting sacrifice for *Hashem*. The *Medrash* asks: Which trembling was greater? And the answer is that it was the trembling at the time of the giving of the brachos, as the posuk says, "Charada gedola AD MEOD."

Explains the Shevet Sofer, Yitzchok Avinu was lying on the altar, and he was scared. He was afraid that his performance bein adam l'Makom might not be up to par, and so the Medrash tells us that he trembled - "Vayecherad." However, in Parshas Toldos, when Esav came to Yitzchok to get his beracha, Yitzchok realized that he had already given it to Yaakav. He understood that now he might be causing pain and harm bein adam l'chaveiro - to Esav - even though the berachos were his to give to whomever he wanted. Esav was his own son and he gave the berachos to Yaakov unintentionally. It's not the end of the world. Still, he trembled in a way that he had never trembled before. "Vayecherad charada gedola AD MEOD." This would be a mistake that would have terrible ramifications on his *olam haze* and his *olam haba*. Chazal tell us "Hizaharu B'chvod Chavreichem" - Be careful with the honor of your friends. Playing with someone's feelings is much more dangerous than playing with fire. Fire only burns in this world, but causing someone pain burns in this world and in the next.

The Chazon Ish put it quite succinctly. "The kuntz (the trick) of life is to get through this world without hurting others."